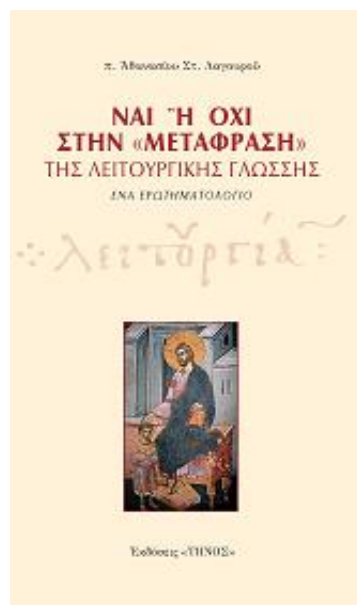

Ναι ή όχι στην «Μετάφραση» της Λειτουργικής Γλώσσας - Ένα ερωτηματολόγιο (π. Αθανάσιος Στ. Λαγουρός)

Date : Φεβρουαρίου 1, 2010

Το παρόν τευχίδιο αποτελεί κατά βάση ανάπτυπο [άρθρου, υπό μορφήν ερωτηματολογίου, δημοσιευθέντος στο περιοδ. «Χριστιανική Βιβλιογραφία» \(τ. 42, Ιαν. - Μάρτ. 2009\)](#). Λίγα συμπληρωματικά ερωτήματα δημοσιεύθηκαν στο μεθεπόμενο τεύχος (44, Ιούλ. - Σεπτ. 2009). Τέλος εδώ ενώθηκαν, αναπτύχθηκαν κάπως περισσότερο και εμπλουτίστηκαν με μερικές διευκρινίσεις, αφού δεν εμποδίζει ο πιεστικός χώρος του περιοδικού. (...)

Εκδόσεις "[ΤΗΝΟΣ](#)"

Ελπίδα του είναι να φανερώσει, από την μικρή του οπτική γωνία, όψεις ενός υπαρκτού προβλήματος στην ζωή της Εκκλησίας σήμερα, του "γλωσσικού", το οποίο έχει λάβει διαστάσεις και με το οποίο προικισμένοι, ικανότατοι και πολύ καταρτισμένοι διανοητές και θεολόγοι έχουν ασχοληθεί σε δόκιμες μελέτες.(...)

Μπροστά στην αφύσικα διαμορφωμένη εξωτερική κατάσταση και την εύκολη συνθηματολογία χρειάζεται μια απάντηση για το "γλωσσικό της Εκκλησίας". Μια απάντηση εκκλησιαστική, ορθόδοξη, αληθινή, ρεαλιστική, γερά θεμελιωμένη στα

πατερικά κριτήρια.

Ενώπιον αυτού του προβλήματος έχει σχηματισθεί μία ορμητική τάση υποστηρικτών της «μεταφράσεως». Κατά φυσικό λόγο αναφαίνεται και μια άλλη, των υπερμάχων της παραδεδομένης λειτουργικής γλώσσας.

Οι υποστηρικτές της "μεταφράσεως" επικαλούνται, τι άλλο, την αδυναμία των σημερινών ελληνοφώνων Χριστιανών να κατανοήσουν επαρκώς τα λόγια της Λατρείας και κατά συνέπειαν την έλλειψη συμμετοχής στην Λατρεία. Και αναρωτιούνται, γιατί η Λατρεία να είναι μεταφρασμένη σε όλες τις γλώσσες εκτός από τα Νέα Ελληνικά.

Από την άλλη, η παραδοσιακή άποψη της διατηρήσεως της λειτουργικής γλώσσας ξεκινάει από την ίδια την «παράδοση» και στέκεται επιφυλακτική απέναντι σε νεωτερισμούς.

Μέχρις ότου λοιπόν συγκροτηθεί μια αυθεντική και πνευματικώς έγκυρη απάντηση με πατερικό βάρος και θεσμική επικύρωση- καθ' ότι εμπιστευόμαστε όχι τον θεό των Ειδικών αλλά τον Θεό των Πατέρων ημών, οι οποίοι είναι οι "Ειδικοί" του Θεού-, μέχρι τότε, νομιμοποιείται η συνεισφορά έστω και απλών απόψεων.